

В. Кирейко

Дума про Україну

Op. 157

1991

Слова М. Ковальчука

Moderato

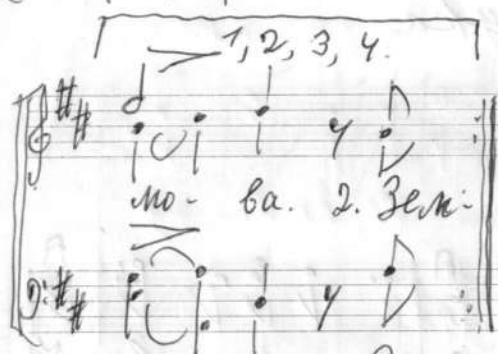
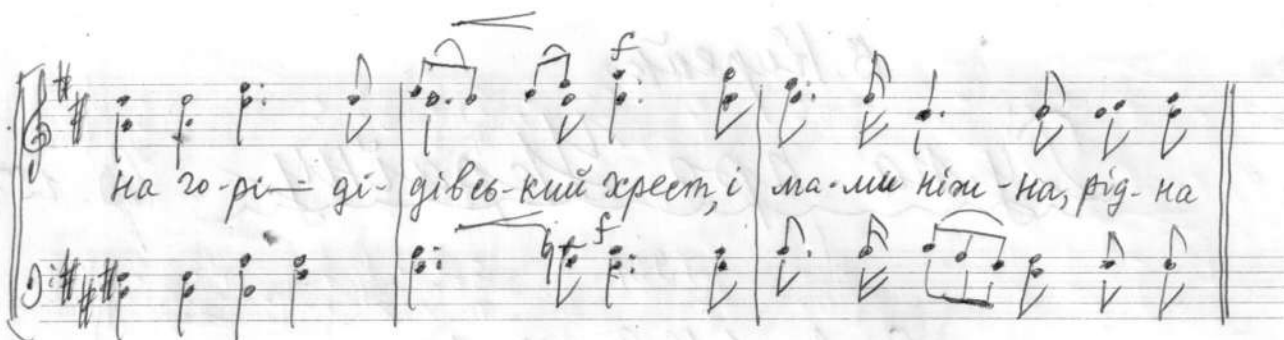
Т. *mf* *mf* *mf*
Виходжу в ніч, в травневу ніч, понад морями в не-до-

Б.

м-ну. Крилом зеленим меж річ стрі-

-ча є нецька Україна. Дніпро-ва даль і

хви-лі сплеск заг-ра-ви сну га-пур-пу-ро-ва. У

2. Земле сестер, земле батьків,
Ти воскресаш із туману.
Звітаєш ти шлях твоїх синів
В безодні років не розтане.
Встає з колін моя земля,
Ярмо зламавши, підвелася.
І стоголоса промовля
Вустань Лесі і Тараса.
3. Немало болу і страждань
Щоб судилось пережити.
У сльозі мрій і сподівань
Встаєш ти ніки понад світом.
Не раз топтала зла орда
Твої дороги, Україно.
Палила й нищила діда—
Татара, і Аяа, і Катерина.
4. Розкрадачі усіх сортів
Хазяйкували в твоїм домі.
Вбивали дочок і синів,
Джмилі атомним погромом.
Воскреснуть з попелу поля,
Розквітнуть Київ і Масєнка.
І явить світу немовля
Твоя Маруся Богуславська.

Coda

у-слав-ка. В де- мерт-нім сло-ві Ко-за-ря, в ко-
 Ко-за-ря, в ко-

за-во-ків піс-ні год-рії спра-ві ми- ве, го-ві- ку

не вми-ра Вкраї-ни сла-ва, віч-на сла- ва!
 1991